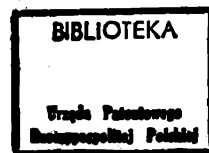

Warszawa, 1 lutego 1938 r.

URZĄD PATENTOWY

A4A L 13/28

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 25783.

Stanisław Sobczyński
(Izabelin, Polska).

Kl. 34 c, 8/02.

34c 13/28

Przyrząd do nacierania podłogi zaprawą.

Zgłoszono 9 czerwca 1936 r.
Udzielono 22 listopada 1937 r.

Przy ręcznym nacieraniu zaprawą podłóg, czy też przy pomocy przyrządu, osadzonego na trzonie, naciera się przyrząd względnie rzadką zaprawą i w większych ilościach, skutkiem czego w jednych miejscach podłoga posiada zbyt mało a w drugich zbyt wiele zaprawy. Poza tym schylanie się dla wprowadzania pasty pod przyrząd utrudnia pracę. Niedogodności tych unika się przy stosowaniu przyrządu, stanowiącego przedmiot niniejszego zgłoszenia.

Przyrząd do nacierania podłóg według wynalazku umożliwia pracę w pozycji stojącej, prócz tego posiada urządzenie, doprowadzające stale pastę pod szczotkę w żądanych ilościach.

Przykład wykonania przyrządu przedstawiono na rysunku, na którym na fig. 1 jest przedstawiona puszka do zaprawy, na

fig. 2 — przekrój szczotki z dolną częścią trzonu, na fig. 3 — przekrój górnej części trzonu, na fig. 4 — przekrój poprzeczny samej szczotki.

Przyrząd do nacierania zawiera trzon 1, przytwierdzony do cylindra 2, połączonego ze szczotką 3.

Trzon 1 jest wykonany z rurki i składa się z dwóch części dolnej 1 i górnej 4, połączonych obracalnie ze sobą za pomocą łożyska kulkowego. Koniec trzonu 4 posiada czop 5, osadzony w rurce 9, przymocowanej do rurki części 4 za pomocą pierścienia 6 i śrub 7, uniemożliwiających obrócenie się rurki 9, czopa 5, pierścienia 6 względem rurki części 4. Część 4 posiada pierścień 10, unieruchomiony śrubką, utrzymujący w położeniu środkowym rurkę 9. Część 1 trzonu posiada dwa pierścienie

11, wkręcone w ściankę rurki, między nimi zaś znajduje się występ pierścieniowy 12 tulei 39, osadzonej na stałe na rurce 9. Między występem 12 a pierścieniami 11 znajdują się kulki 14, zmniejszające tarcie przy pokręcaniu górnej części 4 rękojeści. ~~Dolny koniec rurki 9~~ jest osadzony obracalnie w pierścieniu 16 i posiada wewnątrz zgrubienie 15 z naciętym gwintem, w który zachodzi gwintowany sworzень 17 tłoczyska 18. Rękojeść jest nakręcona na występ 20 pokrywki 19, przymocowanej na zawiasach 21 do cylindra 2 i zamykanej odchyloną śrubą 22 z nakrętką skrzydełkową.

Przykrywka 19 posiada otwór kwadratowy 24, przez który przechodzi tłoczysko 18 zakończone u góry gwintowanym sworzniem 17, u dołu zaś tłokiem 23. W przykrywce jest wykonane pierścieniowe wycięcie 40, w które wchodzi górne obrzeże pudełka 24 przy docisnięciu pokrywki do cylindra.

Cylinder 2 posiada króciec 28, w którym jest osadzona wygięta rurka 29, umocowana z drugiej strony w szczotce 3. Rurka 29 jest połączona z kanałem 30, prowadzącym do kanału 31, wykonanego w szczotce prostopadłe do kanału 30. Wewnątrz kanału 31 w jego bokach osadzona jest płytki 33, służąca do równomiernego rozprowadzania zaprawy. Kanał 31 przechodzi przez szczotkę na wylot i jest zamknięty z obu stron, wyjmowalnymi korkami 37. Rurki 32, osadzone w dolnej części szczotki, łączą kanał 31 z przestrzenią między wkładkami 34, służącymi do rozcierania zaprawy.

Wkładki 34, wykonane z filcu, włosia lub innego odpowiedniego materiału, są umocowane za pomocą płytek 35, przytwierdzanych śrubami 36 z nakrętkami skrzydełkowymi.

Nacieranie podłogi za pomocą przyrządu według wynalazku odbywa się w następujący sposób. Zaprawę wkłada się do cylindra 2 w pudełku 24, po zdjęciu po-

krywki 26, dnem 25 do góry. Pudełko 24 posiada obrzeża 27, służące do równego ustawienia go w cylindrze 2, oraz przesuwne dno 25. Po włożeniu pudełka do cylindra, zamyka się je przykrywką 19, zaciska nakrętką śrubę 22 i pokręca się górną część 4 trzonu. Tłok 23 będzie naciskać i przesuwać dno 25 pudełka 24, przy czym zaprawa wytłacza się do przestrzeni między wkładkami 34 poprzez rurkę 29, kanały 30, 31 i rurki 32. Przy posuwaniu szczotki po podłodze, wkładki 34 będą rozcierały zaprawę równomiernie, przy czym ilość rozcieranej zaprawy zależy od szybkości pokręcania górnej części 4 trzonu.

Zaprawa będzie się wydostawać równomiernie z rurek 32 dzięki płytce 33, która uniemożliwia przedostawanie się zaprawy wprost z kanału 30 do najbliższych rurek 32, ponieważ skutkiem napotkania płytki 33 pasta okrąża ją.

Po ukończeniu pastowania szczotkę należy oczyścić i zakryć od dołu szczelną przykrywką 38, chroniącą pastę znajdującą się w rurkach od wyschnięcia a szczotkę od zanieczyszczenia.

Pudełko 24 może służyć jako opakowanie przy sprzedaży zaprawy, ponieważ obrzeża dna 25 jest ściśnięte do ścianek pudełka tak, że wyciekanie pasty jest niemożliwe, zaś przykrywka 26 jest ściśnięta, tak samo, jak w znanych pudełkach, w których sprzedaje się zaprawę. Pudełko może być użyte wielokrotnie, przy czym przy przesunięciu dna 25 w krańcowe położenie napełnia go się pastą z drugiej strony i wkłada do cylindra w opisany sposób. Pod naciskiem tłoka 23 dno 25 pudełka 24 będzie się przesuwać w kierunku strzałki na fig. 1 (linia przerywana).

Wkładki 34 można wymieniać. W tym celu należy odkręcić nakrętki śrub 36, zwolnić płytki 35 i wyjąć wkładki 34 a wstawić nowe.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Przyrząd do nacierania zaprawą podłóg, zaopatrzony w urządzenie, w którym umieszcza się zaprawę i które wytłacza ją pomiędzy narządy rozcierające za pomocą pokręcenia górnej części trzonu, znamieny tym, że cylinder (2) wskazanego urządzenia jest zamykany na jednym końcu przykrywką (19), przymocowaną na zawiasach (21) i dociskaną odchylną śrubą (22), na drugim zaś końcu połączony za pomocą rurki (29), osadzonej w króćcu (28) cylindra z jednej strony, z drugiej zaś w kanale (30) szczotki (3) z poprzecznym kanałem (31), zaopatrzonym w płytkę (33), służącą do równomiernego doprowadzania zaprawy do rurek (32), wychodzących z tego kanału.

2. Przyrząd według zastrz. 1, znamieny tym, że narządy, rozcierające pastę, są wykonane jako wkładki (34) z filcu, włosa lub tym podobnego materiału i przymocowane po obu stronach za pomocą płytek dociskających (35), zaciśniętych śrubami (36), przy czym narządy rozcierające pastę są zakrywane po pracy szczelną przykrywką (38).

3. Przyrząd według zastrz. 1 i 2, znamieny tym, że końce kanału (31) są zamykane korkami (37), zapobiegającymi wyciekaniu pasty na boki szczotki poza wkładki (34) i umożliwiającymi przeczyszczanie tego kanału (31) i jego rurek (32).

4. Przyrząd według zastrz. 1 — 3, znamieny tym, że dolna część (1) jego trzo-

nu jest przymocowana na stałe do pierścieniowego występu (20) przykrywki (19), górna zaś część (4) jest osadzona nieruchomo na rurce (9) za pomocą pierścienia (6) i śrub (7) i obraca się wraz z rurką (9), osadzoną za pomocą pierścieni (11), tulei (39) z pierścieniowym występem (12), kulek (14) oraz pierścienia (15) w dolnej części (1) trzonu.

5. Przyrząd według zastrz. 1 — 4, znamieny tym, że rurka (9) jego trzonu posiada wewnątrz u dołu zgrubienie (16) z naciętym gwintem, w który wchodzi gwintowany sworzeń (17) tłoczyska (18), zakończonego tłokiem (23), znajdującym się w cylindrze (2), przy czym tłoczysko (18) posiada przekrój kwadratowy i przechodzi przez kwadratowy otwór (24) w przykrywce (19), zabezpieczający przed obracaniem się wskazanego sworznia (17).

6. Przyrząd według zastrz. 1 — 5, znamieny tym, że przykrywka jego cylindra posiada pierścieniowe wycięcie (40), dociskane do dna pudełka z zaprawą.

7. Pudełko na zaprawę do przyrządu według zastrz. 1 — 6, znamienne tym, że posiada obrzeża (27), ułatwiające ustawienie pudełka w cylindrze (2), oraz dno (25), przesuwane naciskiem tłoka (23) z jednego położenia krańcowego w drugie i odwrotnie, służące do wytłaczania zaprawy i mieszczącej się pod zwykłą przykrywką (26).

Stanisław Sobczyński.

Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

